

odborný časopis

sociální služby

cena: 69 Kč / 3 €

Kam volat,
když je krize?

Digitalizace
zdravotních a sociálních
služeb v ČR

Sociální služby

Provozní controlling v praxi sociální služby

Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky
www.apsscr.cz • www.socialnisluzby.eu

ročník: XXIV.
leden 2022

„Rodiny dětí se zdravotním postižením nepotřebují litovat, touží po přijetí,“

říká Tereza Robinson

Tereza Robinson pomáhá lidem celý svůj život. Jako malá chodila do motolského kardiocentra, kde pracovala její matka, chovat miminka po operacích srdce. I ona se pak stala zdravotní sestrou, toto povolání dnes už ale nevykonává. Po narození syna Ondry, který má těžkou komplexní srdeční vadu, se rozhodla pomáhat rodinám s podobným osudem, jako je ten její. Níže vám přinášíme rozhovor s touto inspirativní ženou.

Komu nejčastěji pomáháte?

Momentálně se nejvíce věnuji ženám a mužům, kteří mají nějakým způsobem nemocné dítě. To je můj nový projekt Srdcem Robinson.

Co rodinám, do kterých se narodí dítě se zdravotním postižením, schází, co potřebují?

Často se jedná o situace, kdy maminky potřebují nějaký čas samy pro sebe, ale mají obavy nechat doma nemocné dítě, mají výčitky, že by u něj měly být 24/7. Také přichází páry, které kvůli péči o nemocné dítě zapomněly na společný čas a chtějí ho obnovit. Pracujeme i na procesech přijímání nově zjištěných okolností, například nemoci dětí, řešíme také únavu a nedostatek energie. Rodinám s postiženými dětmi ale také chybí sebevědomí a víra, že všechno zvládnou. Často s nimi pracuji na přenastavení negativních postojů na ty pozitivní, důležitá je také práce se strachy.

Rodiny potřebují povzbudit a najít svoje vlastní řešení daných situací, aby jim co nejlépe sedly, mohly plnit úkoly a změny šly jedna radost. Byť je to samozřejmě práce na sobě, a ne vždy je to jen o úsměvu. Klienti jdou hodně k sobě, do hloubky, do nepřijemných dialogů, které vedou sami se sebou. Já jsem jejich průvodce otázkami v daných koučovacích technikách.

Měl by se v něčem změnit postoj společnosti k rodinám s dítětem se zdravotním postižením?

Společnost by se měla o takové rodiny zajímat nejen tak, že uspořádá finanční sbírku na jejich podporu, byť je to velmi důležitá součást pomoci, ale také by neměla opomíjet duše členů rodiny, jejich pocity. Okolí by je mělo umět lépe podpořit, vyslechnout a nebát se jich, neutíkat od nich, nestranit se jich. Jsou to často inspirativní lidé, kteří společnost mohou obohatit. A ze své zkušenosti vím, že nepotřebují litovat nebo obdivovat, jde spíše o touhu po přijetí, o pochopení, že jsou normální, že mají stejné právo na život jako ostatní.

Společnost v tomto směru potřebuje osvětu. Naštěstí se ale poslední dobou začíná toto téma hodně otevírat, za což jsem vděčná a ráda navazuji spolupráci s lidmi, kteří se o rodiny a jejich duše zajímají. Většinu z nás také zastihla nějaká nepřízeň osudu, a proto si trůfám říct, že jim máme co nabídnout.

Co je při práci s rodinou s dítětem s postižením klíčové?

S rodinami pracuji na základě jejich chuti cokoliv změnit. Nemusí vědět, co chtějí změnit, to společně najdeme klidně v průběhu sezení, ale musí opravdu chtít. Na vztahu s klientem je klíčová vzájemná důvěra a určité empatie a pochopení jejich situace, kdy je podstatné jejich pocity nezjednodušovat a nechat je v klidu vše prožít krok za krokem, sledovat jejich úspěchy a rostoucí sílu, rovnováhu a sebejistotu. Klienti také často díky koučování získají nadhled a lépe poznají sami sebe. Říkám tomu, že objevujeme jejich skryté poklady.

Jaké techniky a postupy při práci preferujete?

Nejraději používám kreativní techniky, které jsou založené na fantazii. Díky ní se podle mého nejlépe dostáváme k pravé podstatě člověka a objevujeme právě ty už zmíněné poklady. Ve výsledku je koučování hra, která musí bavit klienta i kouče.

Děkujeme za rozhovor!

Mgr. Ivana Vlnová
zástupkyně šéfredaktorky

Více informací naleznete na stránkách
www.terezarobinson.cz.

Poradna konceptu Bazální stimulace

Na dotazy čtenářů odpovídá **PhDr. Karolína Maloň Friedlová, Ph.D.**, certifikovaná lektorka a supervizorka, jednatelka INSTITUTU Bazální stimulace podle Prof. Dr. FRÖHLICHA, s. r. o.

Dotaz:

Dobrý den, chtěla jsem se zeptat, jak bychom mohli postupovat u jedné naší klientky ve věku 76 let, která je ještě stále částečně mobilní, má však počínající demenci. Z toho důvodu u ní chceme zařadit somatickou celotělovou stimulaci. Problém je, že klientka mívá nateklé dolní končetiny a někdy jí oteká i levá ruka. Jakou stimulaci nám doporučujete? Děkuji za odpověď.

Za celý tým Bc. Pavlína N.,
vedoucí zdravotně-sociálního úseku,
Domov pro seniory

Odpověď:

Je velmi dobře, že chcete u klientky, zejména z důvodu počínající demence, zařadit celotělovou somatickou stimulaci, která zlepší vnímání tělesného schématu a primární orientaci na těle klientky. Ta je předpokladem pro zlepšení kognitivních funkcí, lepší orientaci v okolním světě a efektivní komunikaci s personálem. Somatická stimulace přispěje i k stimulaci motorických schopností. Vzhledem k otokům končetin doporučuji na dolních končetinách aplikovat jen povzbuzující formu somatické stimulace. Podpořte tím odtok lymfy z periférie. Pokud bude mít klientka otokou také levou ruku, na levé horní končetině aplikujte rovněž jen povzbuzující stimulaci. Na trupu a pravé horní končetině můžete aplikovat zklidňující formu stimulace.